

آیا کنترل و نظارت قانونی بر تمام کانال‌های تلگرامی فروش لباس امکان‌پذیر خواهد بود؟

فروشندگان مجازی غیر مجاز

عکس: سعید غلامحسینی / شهریاد

آی‌دا پیغامی - شهریاد حقوقی | شهراد گاهی

کیف و کفش و لباس‌ها را کنار هم می‌چیند و به اصطلاح سست فصل‌ها را جور می‌کند و سپس عکس‌های ستی که درست کرده را در اینستاگرام و کانال تلگرام خود به اشتراک می‌گذارد. پس از گذشت مدت زمان کوتاهی با بیان این که تمام کارهای داخل صفحه اینستاگرام و کانال تلگرام از برندهای معروف یا اورجینال است، مشتری جذب می‌کند. بعد از این که تعداد بسیار زیادی از بازدیدکنندگان قیمت لباس‌ها را خواستند یا عکس محصولات را به صورت تک‌تک همراه با قیمت منتشر می‌کند یا در عکس جدید از مشتریان خود درخواست می‌کند که اگر قیمت کار را می‌خواهند به قسمت خصوصی اینستاگرام یا به کانال تلگرامی‌اش مراجعه کنند.

در نهایت این مردم هستند که پس از مطلع شدن از قیمت‌ها و بالا و پایین کردن بودجه خود تصمیم می‌گیرند که آیا جنس به اشتراک گذاشته شده ارزش خریدن دارد یا خیر و بعد در پیامی از مسئول یا به اصطلاح ادمین صفحه اینستاگرام یا کانال تلگرام می‌خواهند که نحوه خرید را برای آنها ارسال کند.

عده‌ای از خریداران فروشگاه‌های تلگرامی و اینستاگرامی عقیده دارند که اکثر این کانال‌ها به دنبال سودآوری هستند و اجناسی که به مردم تحویل می‌دهند، اصل نیست و فقط برای جمع کردن فالوئر اقدام به تبلیغات می‌کنند و فقط نخستین بار کالایی را که خواستید به شما می‌دهند و دفعات بعدی شما را با پنهان‌های متفاوت منتظر می‌گذارند تا شاید روزی بتوانید آنچه را که می‌خواهید از آن فروشگاه تهیه کنید. عده دیگری هم که

گول تبلیغات و تعداد بالای اعضای کانال‌ها را می‌خورند و پول محصولی که می‌خواهند را پرداخت می‌کنند، در نهایت نه تنها همان جنس غیراصل بلکه اول را تحویل نمی‌گیرند، دست به پول خود هم نمی‌رسند و در صورت اعتراض هم مدیریت کانال با فشاردادن گزینه بلاک آنها را برای همیشه از کانال خود بیرون می‌اندازد.

اما عده‌ای از خریداران وجود دارند که مشتریان دایمی فروشگاه‌ها و کانال‌های تلگرامی فروش لباس در فضای مجازی هستند. این

عده توانسته‌اند بین تعداد بسیار زیاد سوذجو یک فروشنده منصف پیدا کرده و در نهایت تمام لباس‌های خود را از آن کانال تهیه کنند. در همین راستا حمید قیادی، دبیر کارگروه مد لباس طی روزهای گذشته تمام فعالیت افرادی که کالاهای خارجی را وارد کرده و اقدام به فروش مجازی آن می‌کنند، غیرمجاز دانست و بر خورد با فروشندگان مجازی کالاهای قاچاق و غیرقانونی را از اولویت‌های کارگروه مد و لباس اعلام کرد و با استناد به ماده یک قانون ساماندهی مد و لباس؛ برنامه‌ریزی، تبلیغ لباس غربی و غیرمانوس را مغایر با فرهنگ ایرانی دانست و از تمام فعالان در این عرصه خواست کانال‌های تلگرامی خود را در سامانه مرکز رسانه‌های دیجیتال به ثبت برسانند.

سال گذشته پس از محرز شدن فعالیت غیرقانونی تعداد بسیار زیادی از کانال‌های تلگرامی و صفحات اینستاگرام مراجع مربوط

به اقدامات و نظارت‌های قوه قضائیه و سایر مراجع رسیدگی می‌شود. در این راستا حمید قیادی، دبیر کارگروه مد لباس طی روزهای گذشته تمام فعالیت افرادی که کالاهای خارجی را وارد کرده و اقدام به فروش مجازی آن می‌کنند، غیرمجاز دانست و بر خورد با فروشندگان مجازی کالاهای قاچاق و غیرقانونی را از اولویت‌های کارگروه مد و لباس اعلام کرد و با استناد به ماده یک قانون ساماندهی مد و لباس؛ برنامه‌ریزی، تبلیغ لباس غربی و غیرمانوس را مغایر با فرهنگ ایرانی دانست و از تمام فعالان در این عرصه خواست کانال‌های تلگرامی خود را در سامانه مرکز رسانه‌های دیجیتال به ثبت برسانند.

سال گذشته پس از محرز شدن فعالیت غیرقانونی تعداد بسیار زیادی از کانال‌های تلگرامی و صفحات اینستاگرام مراجع مربوط

یادداشت

شیوه‌های مقابله با خودکشی

دکتر بهروز جوانمرد |

دکترای حقوق کیفری و جرم‌شناسی استاد یار و عضو هیات علمی دانشگاه

بر اساس آمار موسسه بهداشت جهانی، در هر ۴۵ ثانیه یک نفر خودکشی می‌کند. برای همین، یکی از مهمترین لوازم کاهش و جلوگیری از خودکشی‌ها، شناخت و معرفت آدم‌هایی است که خطر خودکشی‌شان بالاست. افراد کمال‌گرا یکی از گروه‌های انسانی هستند که تمایل و ظرفیت‌شان برای خودکشی زیاد است. این افراد یا خود را مسئول و متعهد می‌دانند که همیشه از بالاترین استانداردها برخوردار باشند یا این احساس و نیاز را در خود ایجاد می‌کنند که توقعات غیرواقعی دیگران را جامعه عمل ببوشانند. این نوع آدم‌ها احتیاج دارند که تصویری خارق‌العاده و منحصر به فرد از خود در جامعه ایجاد کنند. آنها مدام و به هر قیمت باید خودشان را به اثبات برسانند و هویت خود را در معرض یک دادگاه خیالی و شخصی مورد قضاوت قرار دهند.

از سویی کائنات، امکانات، شرایط و شانس نمی‌تواند همیشه با آدم‌های کمال‌گرا همراه باشد و این قضیه برای‌شان گران تمام می‌شود. برای آنها شکست و برملا شدن ضعف‌شان غیرقابل تحمل است. از سویی دیگر، این نوع افراد هنگام روبه‌رو شدن با بحران و حس شکست و ناتوانی، به

بدانیم

پرسی و پاسخ حقوقی

روزنامه شهریاد با هدف بالابردن دانش حقوقی خوانندگان در ستون «بدانیم» سوالات و پاسخ‌های متداول حقوقی و قضائی شهروندان را منتشر می‌کند.

آیا زوجه مکلف است در ایام عده در منزل شوهر یا منزلی که شوهر برای او انتخاب می‌کند، سکونت کند یا خیر؟

به موجب تبصره ۴ قانون اصلاح مقررات مربوط به طلاق مصوب ۱۳۷۱ که مقرر می‌شود: «در طلاق رجعی گواهی کتبی اسکان زوجه مطلقه در منزل مشترک، تا پایان عده الزامی است و در صورت تحقق رجوع صورت جلسه طلاق ابطال و در صورت عدم رجوع در مهلت مقرر صورت جلسه طلاق، تکمیل و ثبت می‌گردد. صورت جلسه تکمیلی طلاق با امضای زوجین و حکمین و عدلین و سو دفت‌ دفترخانه معتبر است.» با این حال اگر بودن زن با شوهر در یک منزل متضمن خوف ضرر بدنی یا مالی یا شرافتی برای زن باشد یا توجه به صراحت ماده ۱۱۱۵ قانون مدنی، زن می‌تواند مسکن علیحده انتخاب کند.

من قصد طلاق از شوهرم را دارم؛ چون پنج سال با طلاق عاطفی زندگی کردیم به خیال خودم اگه بچه‌دار شوم، همه چیز درست میشه اما همه چیز بدتر شه؛ الان فرزندم دو سالشه و من خائنه را ترک کردم الان همسرم فرزندش را از من می‌خواهد و من شنیدم به فرزندم وابسته‌ام آیا راهی قانونی وجود دارد که تا قبل از دادگاه فرزندم پیش من باشم. در مورد ماندن فرزند قبل از تشکیل دادگاه نزد یکی از آنها؛ پدر یا مادر قانون حکمی ندارد؛ مگر این‌که در دادگاه در صورت ابراد شوهرتان به این که فرزند را با خود بردارد، بتوانید ثابت کنید که اگر فرزند نزد ایشان می‌بود یا مشکلاتی روبه‌رو می‌شد.

آیا رسیدگی دادگاه تجدیدنظر استان بدون حضور دادستان یا معاونین وی

روزنامه شهریاد با هدف بالابردن دانش حقوقی خوانندگان در ستون «بدانیم» سوالات و پاسخ‌های متداول حقوقی و قضائی شهروندان را منتشر می‌کند.

آیا زوجه مکلف است در ایام عده در منزل شوهر یا منزلی که شوهر برای او انتخاب می‌کند، سکونت کند یا خیر؟

به موجب تبصره ۴ قانون اصلاح مقررات مربوط به طلاق مصوب ۱۳۷۱ که مقرر می‌شود: «در طلاق رجعی گواهی کتبی اسکان زوجه مطلقه در منزل مشترک، تا پایان عده الزامی است و در صورت تحقق رجوع صورت جلسه طلاق ابطال و در صورت عدم رجوع در مهلت مقرر صورت جلسه طلاق، تکمیل و ثبت می‌گردد. صورت جلسه تکمیلی طلاق با امضای زوجین و حکمین و عدلین و سو دفت‌ دفترخانه معتبر است.» با این حال اگر بودن زن با شوهر در یک منزل متضمن خوف ضرر بدنی یا مالی یا شرافتی برای زن باشد یا توجه به صراحت ماده ۱۱۱۵ قانون مدنی، زن می‌تواند مسکن علیحده انتخاب کند.

من قصد طلاق از شوهرم را دارم؛ چون پنج سال با طلاق عاطفی زندگی کردیم به خیال خودم اگه بچه‌دار شوم، همه چیز درست میشه اما همه چیز بدتر شه؛ الان فرزندم دو سالشه و من خائنه را ترک کردم الان همسرم فرزندش را از من می‌خواهد و من شنیدم به فرزندم وابسته‌ام آیا راهی قانونی وجود دارد که تا قبل از دادگاه فرزندم پیش من باشم. در مورد ماندن فرزند قبل از تشکیل دادگاه نزد یکی از آنها؛ پدر یا مادر قانون حکمی ندارد؛ مگر این‌که در دادگاه در صورت ابراد شوهرتان به این که فرزند را با خود بردارد، بتوانید ثابت کنید که اگر فرزند نزد ایشان می‌بود یا مشکلاتی روبه‌رو می‌شد.

آیا رسیدگی دادگاه تجدیدنظر استان بدون حضور دادستان یا معاونین وی

بسیاری از این کانال‌ها و صفحات را بسته و دسترس خارج کردند و در ادامه از مدیریت کانال‌ها و صفحاتی که اعضای آنها بیشتر از هزار نفر بود، خواستند که اگر قصد ادامه فعالیت در فضای مجازی را دارند، باید برای ثبت کانال و صفحه خود به سامانه مرکز رسانه‌های دیجیتال مراجعه و مجوزهای لازم را از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی کسب کنند. اما بعد از اعلام این خبر با گذشت دو هفته از ۱۱ هزار کانال حدود هزار و پانصد کانال برای ادامه فعالیت اقدام به ثبت‌نام کردند و این آمار به جای روند صعودی روند نزولی پیدا کرد.

مقطععی بودن این حرکت و مسائل مربوط به فضای مجازی باعث شد سختی پیگیری و تعقیب قانونی تمام فعالیت‌ها در فضای مجازی دوباره زنده شود و در ادامه به یاد آورد تا زمانی که آموزش جدی پشتیبان این موضوع نباشد، پیگیری‌ها به نتیجه نخواهد رسید.

آنچه در مورد خریدوفروش در فضای مجازی مسلم است این خواهد بود که با توجه به آنچه در قوانین موجود است، خریدوفروش باید به گونه‌ای باشد که کانال یا صفحه‌ای که قصد خرید از آن را دارید، در ابتدا ثبت و دارای نماد الکترونیک باشد و از همه مهمتر این که فروشنده هیچ مبلغی پیش از تحویل جنس از شما دریافت نکند، وگرنه در صورت بروز خسارت مالی پیگیری قانونی این موضوع تقریباً کار غیرممکن و محالی خواهد بود. حال برای آن که بدانیم آیا فعالیت کانال‌های تلگرامی فروش لباس قانونی است یا خیر و در نهایت چگونه باید تخلف صورت گرفته را پیگیری کرد و چه نهادی متولی این امر است به سراغ حقوقدانان آشنا به فضای مجازی رفتیم که در ادامه گزارش آن را خواهیم خواند.

آنچه در مورد خریدوفروش در فضای مجازی مسلم است این خواهد بود که با توجه به آنچه در قوانین موجود است، خریدوفروش باید به گونه‌ای باشد که کانال یا صفحه‌ای که قصد خرید از آن را دارید، در ابتدا ثبت و دارای نماد الکترونیک باشد و از همه مهمتر این که فروشنده هیچ مبلغی پیش از تحویل جنس از شما دریافت نکند، وگرنه در صورت بروز خسارت مالی پیگیری قانونی کار محالی خواهد بود

آنچه در مورد خریدوفروش در فضای مجازی مسلم است این خواهد بود که با توجه به آنچه در قوانین موجود است، خریدوفروش باید به گونه‌ای باشد که کانال یا صفحه‌ای که قصد خرید از آن را دارید، در ابتدا ثبت و دارای نماد الکترونیک باشد و از همه مهمتر این که فروشنده هیچ مبلغی پیش از تحویل جنس از شما دریافت نکند، وگرنه در صورت بروز خسارت مالی پیگیری قانونی این موضوع تقریباً کار غیرممکن و محالی خواهد بود. حال برای آن که بدانیم آیا فعالیت کانال‌های تلگرامی فروش لباس قانونی است یا خیر و در نهایت چگونه باید تخلف صورت گرفته را پیگیری کرد و چه نهادی متولی این امر است به سراغ حقوقدانان آشنا به فضای مجازی رفتیم که در ادامه گزارش آن را خواهیم خواند.

ممیزی بر فروش لباس در تلگرام نباید سلیقه‌ای باشد

علیرضا اسکندریون، مدرس دانشگاه و وکیل دادگستری | در قوانین حاکمیتی ما مستقلاً اعمال نظارت و ممیزی موضوعات تبلیغی در امر خرید و فروش پیش‌بینی نشده و آنچه مورد اقدام و استناد است احکام کلی در خصوص نظارت بر نوشته‌ها، فیلم‌ها، گردآوری مطالب و

مواردی از این دست است که خوشبختانه هم در قانون وزارت ارشاد در ماده ۴ قانون اهداف بندهایی را به نحو کلی از باب حاکمیتی از قبل بدان اختصاص داشته و هم در قانون مجازات اصلاحی جدید مصوب ۱۳۹۲ و در آیین دادرسی کیفری به‌طور خاص در امر نظارت و حتی بر خورد با تخلفات و جرایم مربوط به فعالیت در فضای مجازی لحاظ شده است، مع‌الوصف آنچه ضرورت تذکر است این که این فضا به دلیل قابل دسترس بودن برای عموم آن هم به سهولت بالطبع قابلیت بهره‌برداری و سوءاستفاده در مباحثی چون اخلاقی، فرهنگی و اقتصادی... خواهد بود و اگر ممیزی و نظارت و برخورد قانونی نسبت به خطایان و جود نداشته باشد آثار و نتایجی بسیار منفی و حتی در مواردی غیرقابل جبران را شاهد خواهیم بود. علی‌الخصوص در مورد ورود لباس‌ها به داخل کشور بازرسی باید گفت که این موضوع یک ریشه قدیمی دارد. در گذشته اعتقاد داشتند لباس‌هایی که به کشور ما به صورت قاچاق و ممنوعه وارد می‌شود و در ویتن این مغازه‌ها که قرار می‌گیرد را نمی‌توان کنترل کرد. ویتن این افراد، جرم خصوصی آنها است و نمی‌توان هر روز یک مغازه‌ای را به هم ریخت و گفت که قصد کنترل مغازه و یا جلوگیری از فروش برخی از لباس‌ها را داریم، چرا که فروشنده بابت خرید لباس‌ها پول پرداخت کرده و در داخل مغازه خود که عنوان جرم خصوصی هم دارد از آنها نگهداری می‌کند. اما در حال حاضر صحبت این است

علیرضا ذقیقی، حقوقدان و وکیل دادگستری | بخشی از پیگیری و تعقیب قانونی کالای قاچاق به شورای اصناف و اتحادیه‌ها از باب این که این فرد دارای پروانه کسب است یا خیر یا کالایی که عرضه می‌کند، قاچاق است یا خیر یا این که این کالا از موازین قانونی وارد کشور شده یا مراحل قانونی را طی کرده است، بازمی‌گردد. از یک طرف بخشی از این پیگیری و تعقیب قانونی را می‌توان از طریق تعزیرات حکومتی انجام داد که این موضوع به نوع جرم بستگی دارد، به‌طور مثال باید بررسی شود که برای فروش این کالا مانور مقلدانه صورت گرفته است یا چیزی خلاف آنچه هست به مردم نشان داده شده و تبلیغات پیرامون کالا نادرست بوده یا زمانی که کالا عرضه می‌شود و به دست مشتری می‌رسد مواد سازنده آن متفاوت از آنچه تبلیغ شده است، تمام اینها با توجه به نوع اتفاقاتی که رخ می‌دهد، در طبقه‌بندی خودش قرار می‌گیرد و به طبع پیگیری قانونی آن هم حسب موارد ذکر شده متفاوت خواهد بود.

اما اگر فعالیت در قالب تبلیغات باشد، وزارت ارشاد ابتدا باید آن را کنترل کند و سپس به آن مجوز دهد تا بتواند بر آن نظارت داشته باشد که بخشی از این موارد در حیطه وظایف وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و بخش دیگری هم مربوط به وزارت بازرگانی است. برای تبلیغات درست افراد برای فروش کالاهای خود در فضای مجازی باید سامانه‌ای طراحی شود تا آنها بتوانند در آن جا به تبلیغ کالای خود بپردازند و سپس بتوانند در جایی فعالیت خود را به ثبت برسانند تا بتوان این فعالیت‌ها را رصد کرد. اما نباید منکر این موضوع شد که پیگیری این موارد کار بسیار سختی است، به‌طوری که برای رفع این مشکل حاکمیت باید بسیاری از کارهای خود را کنار بگذارد و دنبال این مسائل برود، اما نباید از یاد برد که هر قدر دقت بر روی این مسائل بیشتر باشد، به نفع مردم است. وقتی شما مطمئن می‌شوید که یک شرکتی در فضای مجازی ثبت شده، فعالیت قانونی دارد، پاسخگو است و به‌صورت مدون کالاهایی را عرضه می‌کند، این موضوع بیشتر به نفع شما خواهد بود. قانن حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان و توزیع‌کنندگان کالا و خدمات به این موضوع پرداخته و مواردی را که حقوق مصرف‌کننده و تولیدکننده را تأمین می‌کند، ذکر کرده است و این که اگر شرکتی که از آن خرید می‌کنید، در جایی ثبت نشده باشد، چطور می‌توان کنترل کرد. اشکال کار ما از ابتدا به عدم اجرای قانون کدیستی و کدملی بازمی‌گردد، زمانی که در ادراکات ما این شمای پرسند که آدرس‌تان کجاست، سریعاً آدرس خود را می‌گویید و کدیستی تان را از روی کارت ملی می‌خوانید، اما کمی بعد می‌گویید کدیستی تان تغییر کرده است. در این مواقع هیچ‌گانه نباید این موضوع را بپذیرد. وقتی شما پذیرفته نشوید و کار تان عقب بیفتد مجبور می‌شوید آدرس جدید خودتان را ثبت کنید. زمانی که ثبت کدیستی انجام نمی‌شود، این موضوع به جای دیگر هم انتقال پیدا می‌کند. زمانی که اصناف آدرس و فعالیت خود را ثبت نمی‌کنند، مصرف‌کننده هم دچار مشکل خواهد شد. اما در نهایت آنچه مسلم خواهد بود این است که عموماً با این موضوعات برخورد نمی‌شود، تمام حرف‌ها کلیشه‌ای و مقطععی است و برخورد جدی با آن صورت نمی‌گیرد و تا زمانی که یک عزم جدی برای حل این مشکلات وجود نداشته باشد، کاری جلوه نخواهد رفت.

قسمت‌هایی که در مورد جرایم یارانه‌ای و یا مسائل فضای مجازی صحبت شده، قانونگذار تمام مسائل را موشکافی کرده و آن هم به دلیل درگیری افراد مختلف جامعه با ینگونه مسائل است. استفاده از فضای مجازی تا چندسال اخیر مختص افراد خاص مانند تحصیلکردگان و تجار... بود اما حالا یک کودک هم با فضای مجازی در ارتباط است و چه سهمین کودکان هم بهتر از بزرگترها از فضای مجازی اطلاع دارند و درگیر آن هستند. همین موضوع باعث می‌شود زمانیکه شما وارد فضای مجازی می‌شوید به ناچار مجبورید از تمام محتویات و تمام آنچه در فضای مجازی وجود دارد استفاده کنید. شاید برخی از افراد برای خودشان یک گلچینی از صفحاتی که همیشه با آن در ارتباط هستند درست کنند اما واقعیت این است که تمام افراد اینگونه نیستند و کودکان، جوانان، نوجوانان و کسانی که به دنبال مسائلی هستند که با فرهنگ غرب هم در ارتباط است با فضای مجازی ارتباط نامعقولی برقرار و در ادامه هم اقدام به استفاده‌های نامعقول از این فضا می‌کنند. به همین جهت قانونگذار تمهیداتی برای این موضوع اندیشیده است که می‌توان گفت به نوعی از آن به‌عنوان بازرسی یا ممیزی یاد می‌شود. اما در بحث ورود لباس‌ها به داخل کشور باید گفت که این موضوع یک ریشه قدیمی دارد. در گذشته اعتقاد داشتند لباس‌هایی که به کشور ما به صورت قاچاق و ممنوعه وارد می‌شود و در ویتن این مغازه‌ها که قرار می‌گیرد را نمی‌توان کنترل کرد. ویتن این افراد، جرم خصوصی آنها است و نمی‌توان هر روز یک مغازه‌ای را به هم ریخت و گفت که قصد کنترل مغازه و یا جلوگیری از فروش برخی از لباس‌ها را داریم، چرا که فروشنده بابت خرید لباس‌ها پول پرداخت کرده و در داخل مغازه خود که عنوان جرم خصوصی هم دارد از آنها نگهداری می‌کند. اما در حال حاضر صحبت این است

که ویتن این مغازه‌ها دیگر حريم خصوصی محسوب نمی‌شوند چرا که در مرجع کلسی و در نظرات تمام مردم قرار گرفته است و نمی‌توان آن را به‌عنوان مرجع و یا حريم خصوصی در نظر گرفت. افراد حقوقی معتقد هستند افرادی که برای خودشان یک جایی را به‌طور خصوصی در نظر می‌گیرند، این مکان حريم خصوصی آنها محسوب می‌شود مگر این که ماوایی باشد برای مردم و مردم مختلف بتوانند از آن جا گذر کنند و با آن مکان ارتباط داشته باشند. آنچه مورد ورود لباس از کشورهای دیگر به ایران و عرضه آن به مردم مسلم است، این است که ما باید هم لباس‌هایی که از غرب وارد می‌شود و هم لباس‌های منطقی و با پوشش مناسب هنجارهای جامعه داشته باشیم ولی مناسفانه در حال حاضر اینطور نیست و مناسفانه لباس‌های غربی به لباس‌های تولید شده در داخل کشور غالب هستند و شاید درست‌ترین باشد که خود ما لباسی مناسب با هنجارهای جامعه نداریم. حالاً اگر قرار است که لباس‌های وارد شده به کشور را مورد بررسی قرار دهند و اگر شخصی قصد داشته باشد لباسی را در فضای مجازی بفروشد و یا اقدام به تبلیغ آن کند باید مجوزهای قانونی را دریافت کند تا متوجه شویم که قصد فروش چه لباسی را دارد و با چه شرایطی می‌خواهد لباس را بفروشد و از چه کشوری این لباس را وارد می‌کند و با چه نمودارهایی قصد عرضه شخصی است. اگر ممیزی‌ها در این موضوع درست اعمال شود اساسی ما در جایی شروع می‌شود که ممیزی‌ها همیشه سلیقه‌ای و شخصی است. اگر ممیزی‌ها در این موضوع درست اعمال شود و براساس قوانین و اصول اجرایی مملکت و مناسب با هنجارهای جامعه باشد بسیار خوب و منطقی و درست است. اما اگر براساس سلیاق و نگاه شخصی باشد معلوم است در آینده آنچه باقی می‌ماند خسران برای دیگران است.